

Amstel

Stromen mensen
de stad in en uit
vloei jij
duik je onder
via Damrak naar IJ

ingedamd, overbrugd
in de stad
stap ik op
ga tegen je in
fiets naar de Magere

die me witjes toeknipt
zet ik aan tot voorbij Carré
Weesperzijde
pakhuizen dijken kades

na de bocht bij Berlages brug
buiten de behuizing
stuur ik zonder handen
slinger als jij.

Huiskameronweer

Zij speelt met de wolken
vluchtig
schichtig

beroert hem in stilte
tussen schemering
ademt hij zwaar

overgave aan haar
binnen begrenzing
van de rookstoel

hoe nabij komt zij hem
waar het open ligt
een wolk hem onttrekt

een schreeuw
het binnenste buiten
niet hoort.

Oktober weeft een web
spint haar draden
waait en flirt met de bomen
grijpt ze
hun kruinen almaar kaler

weeft een tapijt
oker geel rood
verstrooit de laatste
zonnesherven

brozer dan oktober
dunner dan de naakte berken
banger dan de dode takken
huiver ik van jouw november.